

Læseplaner i børnehaven?

Af Klaus Wilmann

Formand for Børnerådet

Undervisningsministeren har med sin 10 punkts plan for folkeskolen givet ny næring til debatten om indsatsen i vores børneinstitutioner. Ministeren ønsker at tilbuddet i børnehaveklassen skal struktureres og målrettes mere end det er, således at undervisning i dansk og matematik kan påbegyndes tidligere. Man må antage at det er begyndelsen til en egentlig lavere skolestartalder, som vi også kender det fra andre lande i Europa. I den forbindelse er fokus også rettet mod opgaven i vores børnehaver. Det er blevet foreslået at indholdet i børnehaven i højere grad skal være forberedende til skolestarten, og at børnehavens aktiviteter bør forfølge konkrete og mere synlige mål. Det er foreslået at målene skal kunne rummes i en art læreplan. En kollektiv og vel på sigt, også individuel plan for hvad børnene skal kunne når de forlader børnehaven.

Disse tanker rører ved noget meget centralt i børnehavens virksomhed, og er derfor velegnede til at sætte mange følelser og diskussioner i gang. Forslag af denne type er især provokerende fordi de opleves ikke at respektere det liv som faktisk leves i børnehaverne. Og videre at de ikke anerkender den dybere betydning af den leg og det samvær børnehaven danner ramme om. Aktiviteter som har afgørende betydning for udvikling af de kompetencer som videnssamfundet ellers efterspørger.

Tilhængerne af læreplaner accepterer ikke at deres synspunkter udlægges som at vi skal have læseplaner, og vil typisk ikke anerkende at deres synspunkt indebærer en "skolificering" af børnehaven, som den kendes fra f.eks. Frankrig. Og omvendt vil de fleste forsvarere af "den danske børnehavetradition" næppe være uenig i at aktiviteter igangsat af pædagoger med et på forhånd fastlagt formål, er et vigtigt element i den pædagogiske indsats. For kunne man næsten sige, hvorfor bruge penge på at uddanne pædagoger, hvis de kun skal iagttage.

Mon ikke modstanderne af læreplaner, er nervøse ved glidebanen, som jeg også selv er det. Jeg værdsætter en gennemtænkt pædagogisk indsats, og glæder mig over pædagoger som reflekterer over hvad de gør, hvorfor og med hvilken effekt. En sådan arbejdsetik er målrettet det enkelte barn og børnegruppen uden at gøre dem til genstande, og kunne naturligvis kaldes en form for læreplaner. Jeg finder nu alligevel at der er forskel på at den type bevidst pædagogisk arbejde og begrebet "læreplaner" som signalerer noget alment, og dermed løsrevet fra de konkrete børn vi har med at gøre. Heri er en stor og principiel forskel.

Spørgsmålet kunne derefter lyde: "Hvori består forskellen mellem den gennemtænkte og intentionelle pædagogiske indsats, som har det enkelte barn og børnegruppens trivsel og udvikling som mål, og de verserende overvejelser om læreplaner, som fredsommeligt fremstilles som et forsøg på at tilføre legen læringslementer?"

Det spørgsmål kommer vi til at diskutere meget de kommende år. Derfor gælder det om at udvikle synspunkterne i en ægte dialog. Lad os tage en forsmag her på www.jagoo.dk. Hvad mener du? Hvad er dine egne erfaringer? Skal vi finde en fælles platform? og hvad med børnene – hvad mon de mener?